

ทุกข์ ของ ชาวนา ใน บทกวี

เรื่องย่อ

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงนำบทกวีของจิตร ภูมิศักดิ์และของหลี่เซิน (พระองค์ทรงแปลจากภาษาจีน) ที่เล่าถึง **วิถีชีวิตของชาวนา** แล้วนำมาเปรียบเทียบ เพื่อแสดงให้เห็นถึงชีวิตของชาวนา ใน **ประเทศไทยและประเทศจีน** ที่ยากลำบากไม่ต่างกัน

ผู้แต่ง

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ลักษณะคำประพันธ์

บทความร้อยแก้วแสดงความคิดเห็น

จุดประสงค์ในการแต่ง

แสดงแนวพระดำริต่อความเป็นอยู่ของชาวนา

กวีทั้งสองคนต่างใช้ความสามารถของตนเอง **สะท้อนปัญหา**ที่เกิดขึ้นกับชาวนา

จิตร ภูมิศักดิ์

เปิบข้าวทุกครวาค่า	จงสูจำเป็นอาจิม
เหื่องกูที่สูกิน	จึงก่อเกิดมาเป็นคน
ข้าวนี้นะมีรส	ให้ชนชิมทุกชั้นชน
เบื้องหลังสิทุกข์ทน	และขมขื่นจนเขียวคาว

หลี่เซิน

หวานข้าวในฤดูใบไม้ผลิ ข้าวเมล็ดหนึ่ง จะกลายเป็นหมื่นเมล็ดในฤดูใบไม้ร่วง รอบข้างไม่มีนาที่ไหนทิ้งว่าง แต่ชาวนาก็ยังอดตาย

งานของ **จิตร ภูมิศักดิ์** บรรยายเสมือนกับ **ชาวนามาพูดให้ฟัง**

งานของ **หลี่เซิน** บรรยายภาพให้เห็นละเอียด เหมือนกับ **จิตรกรวาดภาพ**

คุณค่าด้านเนื้อหา

แสดงให้เห็นถึง **ความยากลำบาก**ของชาวนา

คุณค่าด้านวรรณศิลป์

ใช้ภาษา **เรียบง่าย ชัดเจน**

คุณค่าด้านสังคม

ปัญหาด้าน **เกษตรกรรม** ที่ควร **ช่วยกันหาทางแก้**